

עפ"ת 61938/01/17 - המערער/המבקש, אודי יהודה מלול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

08 פברואר 2017

עפ"ת 61938-01-17 מלול נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער/המבקש אודי יהודה מלול

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן ועו"ד קריביצקי

המערער בעצמו

ב"כ המשיבה - עו"ד אלירן אשכנזי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה למתן עיכוב ביצוע על רכיב המאסר שהוטל על המבקש בפ"ל 8125-11-15 ע"י כב' השופטת מגי כהן בבית המשפט השלום לתעבורה בפ"ת מיום 12.1.17 - בן 24 חודשים, שבנוגע אליו ניתן עיכוב ביצוע עד יום 12.2.17.

יצוין כי המבקש נדון בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף שפגע ביום 29.10.12, וללא פוליסת ביטוח - כאשר מדובר באירוע מיום 19.11.15 - כשהמבקש נהג בעיר נתניה.

2. בבקשתו מציין ב"כ המבקש כי ערעור תלוי על פסק דינו של בית משפט קמא - גם על הכרעת הדין וגם על חומרת העונש, וסיכויי הערעור גבוהים מחמת העובדה כי על בית המשפט של הערעור להידרש לטענה של טעות במצב דברים, ככל שהדבר נוגע לידיעתו של המבקש אודות תוקף הפסילה שבמהלכה נהג, על פי הרשעתו - אם הסתיימה אם לאו, כאשר הדבר נגזר לטענתו מדבריו של בא כוחו, עו"ד גיל פרידמן, שמסר לו כי תוקף הפסילה הסתיים.

3. עוד מציין ב"כ המבקש כי מדובר במאסר ראשון של המבקש - ועל כן במכלול נימוקיו יש להעתר לבקשה.

4. מאידך, ציינה המשיבה בכתב ובעל פה כי הכרעת דינו של בימ"ש קמא מושתת על ממצאי מהימנות ואין סיכויים ממשיים לקבלת הערעור נוכח טענתו של המבקש בדבר טעות במצב משפטי או טעות במצב דברים, כי מדובר בעבירות חמורות ולמבקש עבר פלילי ותעבורתי מכביד, לרבות נהיגה בפסילה ובשכרות. עוד צוין כי עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהופעל בחופף - כך שגם לענין התערבות ערכאת הערעור בעונש הסיכויים נמוכים.

כן צוין בתגובת המשיבה כי נוכח משך המאסר - אין מקום להעתר לבקשה.

5. המסגרת הנורמטיבית להכרעה בבקשה שבפניי הינה הלכת שוורץ הקבועה בע"פ 111/99, **שוורץ נ' מדינת ישראל** - כאשר נקודת המוצא היא כי על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו באופן המביא בחשבון את האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של המאסר עוד בטרם בירור הערעור, אך מנגד עליו להקפיד כי מימוש אינטרס זה אינו פוגע במערער או בזכויותיו במידה העולה על הנדרש, בעיקר אל מולה חשש "לריצוי יתר" (ראה ע"פ 5385-16 **רפאל בן שמעון נ' מדינת ישראל**) (כב' השופט מזוז).

במסגרת הלכת שוורץ נקבע כי על בית המשפט לבחון בין היתר את חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, משך תקופת המאסר, טיב הערעור וסיכויי קבלתו, עברו הפלילי של הנאשם ונסיבות אישיות מיוחדות ככל שישנן (ראה גם ע"פ 5741/04 **יקרביץ נ' מדינת ישראל**, ע"פ 37/07 **פרג' נ' מדינת ישראל** וע"פ 8676-07 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל**).

6. בענייננו ברי כי משך המאסר משמעותי (24 חודשים) וכן אין להתעלם מעברו התעבורתי של המבקש שהוציא רישיון נהיגה בשנת 2005 וצבר לחובתו 17 הרשעות קודמות, אחרונה מ-2016, 2 תיקי תאונות דרכים, נהיגה בקלות ראש ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ובהרשעה משנת 2013 אף הוטל עליו מאסר על תנאי של שנה ופסילת רישיון נהיגה של 6 חודשים למשך 3 שנים - שהיו בני הפעלה בעת מתן גזר דינו של בית משפט קמא.

למבקש אף עבר פלילי הכולל 3 הרשעות האחרונה מ-2015 בגין חבלה במזיד ברכב, איומים והובלה במזיד

ברכב והוטל עליו מאסר של 6 חודשים שרוצו בעבודות שירות.

למבקש אף הרשעה מ-2014 בגין עבירות סמים, גניבה, הונאה בכרטיס חיוב והוטל עליו מאסר למשך 4 חודשים בעבודות שירות.

למבקש אף הרשעה מ-2013 בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, פריצה לרכב, נהיגה פוזת של רכב וממונה על רכב בהיותו שיכור ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. יצוין כי העבירות בגין הורשע המבקש בפלילים הינם בין השנים 2010 ועד 2012, ומאז לא ביצע עבירות נוספות.

7. לענין סיכויי קבלת הערעור - אין להתעלם מהעובדה כי הערעור מכוון גם להכרעת הדין, כמו גם לגזר הדין, ועיון בהכרעת דינו של בית משפט קמא מעלה כי המבקש הודה בעבירות של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף וללא רישיון נהיגה תקף שתוקפו פקע ב 29.10.12. עיקר הערעור מכוון לנהיגה בזמן פסילה, כאשר טענתו הינה כי קיבל מבא כוחו הסבר ממנו ניתן היה להבין כי הפסילה שהוטלה עליו בבית המשפט השלום באילת הסתיים וחופף לפסילה קודמת שניתנה לו בבית משפט לתעבורה בת"א - כך שעיקר טענתו הינה באשר לייעוץ משפטי שקיבל ועל פיו הבין כי סיים את הפסילה.

בית משפט קמא לא קיבל את גרסת המבקש - ובענין זה קובע בית משפט קמא כי לאחר ששמע את העדים, התרשם מהופעתם, עיין במסכמים שהונחו בפניו - דחה את עמדת המבקש.

בנסיבות אלה, כאשר הכרעת דינו של בית משפט קמא מתבססת על ממצאי מהימנות, לרבות עדותו של עו"ד פרידמן - אני סבורה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים.

כך גם בנוגע לסיכויי הערעור בנוגע למידת עונשו של המבקש, ובענין זה אין להתעלם מההתייחסותו בהרחבה של בית משפט קמא למדיניות הענישה הנוגעת לנהיגה בזמן פסילה (עמ' 35 לגזר הדין).

גם אם יידרש בית משפט של הערעור בבוא העת לאפשרות הפעלת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגד המבקש באופן אחר מזה שהופעל ע"י בימ"ש קמא (12 חודשים שהופעלו בחופף למאסר בן 24 חודשים שהושת על המבקש בסך הכל) - הרי שמדובר במשך מאסר משמעותי שאינו מצדיק את עיכוב ביצוע המאסר.

8. סופו של דבר אני סבורה כי אין מקום להיעתר לבקשה - אך אני מאפשרת את עיכוב ביצוע רכיב המאסר עד ליום 19.2.17, ובצד החלטה זו אני מורה על הקדמת מועד שמיעת הערעור בעניינו של המבקש - **ליום 16.2.17 בשעה 08:30.**

עיכוב ביצוע המאסר יהא בכפוף לכל התנאים שנקבעו בבית משפט קמא.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ז, 08/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת